

Venskabsforeningens sommerrejse til Estland. 4. - 8. september 2014

Dag 1. Torsdag d. 4. september.

Vi skulle møde i lufthavnen tidligt, så der var bestilt en bus til kl. 6.45 at afhente os på Søborg Torv. Alle var mødt rettidigt. Der var kun 23 deltagere, selvom der var tilmeldt 26 personer til rejsen. Det viste sig, at Kirsten Nejst var faldet og havde bøjet nogle ribben, hvorfor hun havde været nødt til at melde fra, og Arne Hermann og Werner Nejst stod et andet sted, ud for Arnes lejlighed. Vi ankom i god tid til Kastrup. Her var der det sædvanlige gedemarked, selv om vi var indtjekket på forhånd på et stykke papir, der gjaldt som boarding pas.

Vi kom også planmæssigt af sted og landede i Tallinn ca. 1½ time senere.

Vi fik en bus fra lufthavnen til hotellet, hvor vi fik anvist vores værelser og fik pakket ud, hvorefter vi gik ned i restauranten og spiste middag. Om eftermiddagen gik vi en tur op ad bakke til byens gamle fæstningsværk, hvor vi fik en længere rundvisning i de underjordiske gange, hvor folk søgte beskyttelse mod gasangreb under 1. verdenskrig og bomber under 2. verdenskrig. Også hjemløse har søgt tilflugt her. Fæstningsgange ligger under den nuværende by, så man går en lang tur neden under byen. Sightseingturen gik derefter til Alexander Nevsky Catedralen, hvor man desværre ikke må fotografere. Så gik vi videre til den Danske Konges Have, hvor vi sang "I Danmark er jeg født". Vi sluttede på rådhuspladsen, hvor vi spiste et let måltid på en fortovsrestaurant.

Dag 2. Fredag d. 5. September.

Vi vandrede fra hotellet kl. 9,30, som planlagt for at gå det korte stykke hen til den danske ambassade. Ambassaden er et fint nyt hus, og vi blev modtaget af næstkommanderende, fordi ambassadøren var hjemme i Danmark. 1. ambassadesekretær David Scherlund havde kun været i Estland i ca. 1 måned. Han var alligevel godt inde i sit stof, så vi fik meget information.

Der er mellem 25 og 30 procent russere i Estland. Tallinn er den af de baltiske hovedstæder, der ligger nærmest Rusland, og ældre mennesker taler russisk som 1. fremmedsprog, mens yngre taler engelsk som 1. fremmedsprog.

EU sanktioner bekymrer esterne. Man kan handle med russerne, men man stoler ikke på dem, og man ønsker ikke at blive afhængige af dem.

I Estland har man ren markedsøkonomi og lav skat. Estland er kommet længst og er sårbar over for udsving i de øvrige EU lande, og det er forudsætningen for deres politik. De generelle folkeskoler underviser på estisk med enten russisk eller engelsk som 1. fremmedsprog.

Efter besøget i ambassaden, som var en stor oplevelse, holdt der en bus for porten, som transporterede os til Haabersti, hvor vi skulle møde borgmesteren, Mark Jürgensen. Vi troede, at vi skulle til rådhuset, men blev kørt til Zoologisk have, hvor mødet fandt sted i en administrationsbygning.

De fleste indbyggere i Haabersti tager til Tallinn for at arbejde. Man har et gratis trafiksystem i det indre af Tallinn. Der hvor vi var, har de et stort rekreativt område - Zoo - sport - shoppingcenter, som skal bruge arbejdskraft.

Kommunens største parti ønsker social støtte, man har f.eks. også her et gratis trafiksystem.

Foruden det planlagte store indkøbscenter, planlægger man moderne huse til beboelse.

Næste programpunkt var et besøg i det frilandsmuseum, hvor vi også var på GIV' første tur til Estland for 20 år siden.

Vi spiste frokost i en gammel kro og kiggede på en gammel bondegård der, inden vi kørte med bussen

tilbage til hotellet. Derefter var der eftermiddagen fri til kl. 19,00, hvor vi skulle spise middag i en restaurant på rådhuspladsen.

Det blev en dejlig aften med en masse snak og god mad.

3. dag. Lørdag, d. 6. september.

Lørdag skulle vi gå fra hotellet kl. 10,00 til Seaplain Harbour Museum.

Efter besøget der, skulle vi ud at sejle. Vi kørte med bus hen til havnen, hvor vi på Søfartsmuseet så både gamle og ny skibe. Nogle af os gik bl.a. ned i en stor undervandsbåd. Det var interessant. Fra museet gik vi hen til en gammel skonnert fra 1939.

Den var bygget i Norge og købt af esterne, fordi russerne efter 2. verdenskrig ødelagde samtlige estiske skibe, og i det hele taget forbød estere at eje skibe.

Skonnerten havde haft en omtumlet tilværelse som fragtskib. Efter 2. verdenskrig sejlede den på Lofoten. Så blev den solgt til Spanien og senere til Tyskland, hvor Estland købte den. Da russerne jo havde ødelagt alle estiske skibe, er det museumsskib en sjældenhed her, og det eneste af slagsen i Estland.

Under hele det russiske overherredømme var det forbudt for estere at eje skibe eller at komme til kysten.

Sejlturen var en oplevelse for sig, hvor vi sad sidelæns på rad og række, fordi der ikke var bænke på dækket. Skibet havde været en cargo carrier, beregnet til transport af gods og ikke passagerer. Vi skulle have lunch om bord, og vi var lidt spændt på, hvordan man ville gribe det an. Vi fik en overraskelse! Vi fik nemlig hver en tallerken suppe, som vi måtte spise på vores pind eller stående!

Jeg har aldrig været ude for noget lignende, men suppen smagte godt! Vi grinte meget af situationen, som vi med garanti vil huske længe. Bagefter fik vi kager og senere også kaffe.

Vejret var meget flot, det var lørdag, og der var et fantastisk leben af talrige både, så man har sandelig taget revanche for russernes forbud.

Dag 4. Søndag d. 7. september.

Den dag blev vi hentet i bus allerede kl. 9,00.

Vi skulle på heldagsudflugt til en nationalpark, Lahemaa, hvori herregården Palmsee indgår.

Herregården er nu indrettet til museum og har en kro i en af udlængerne. Undervejs kørte vi først til "Sangerfelden", hvor de store Tallinn Sang Festivaler afholdes. Disse festivaler har været afholdt siden okkupationstiden ophørte. Det er en kæmpemæssig scene og et tårn, hvor en fakkel tændes på toppen, når en festival startes.

Derefter gjorde vi holdt ved Tallinns TV-tårn, som er 314 m højt. TV tårnets nederste brede del kan svaje 90 cm, og den smalle del højere del 1½ m.

På den lange bustur spillede vores guide en hymne, som bliver sunget på sangfestivalerne og også under den russiske besættelse, fordi den ligner nationalsangen, som jo var forbudt.

Vi stod af bussen ved Yakala vandfaldet ved Yakalafloeden. Vandfaldet er 8 m højt og har form som en hestesko. I øjeblikket var der desværre ikke meget vand i det, fordi det havde været en ualmindelig varm og tør sommer i 2014. Vi var hele tiden kørt østpå mod den russiske grænse, og vores endemål var Lahemaa Nationalpark og godset Palmsee. Derefter gik vi over til godset og slotsbygningen med tilhørende gammel hestestald, der nu er indrettet til krostue. Her fik vi sen frokost. Herregården Palmsee blev, efter at tyskerne var væk, brugt til at huse hjemmeværnet og senere til opholdssted for unge piger.

Endelig gik turen tilbage til Tallinn, men undervejs nåede vi også at se fiskerlejet Käsmu, som i sin tid dannede grænse til Rusland. Her findes en lille havn og et fiskerimuseum.

Dagen sluttede med en vellykket afskedsmiddag på hotellet, inden det var tid til kuffertpakning og en sidste nats søvn inden hjemturen mandag, hvor turen gik til lufthavnen og kl. 13,25 var der afgang mod København med Estonian Air.

Gladsaxe kommune har ydet tilskud til rejsen.

S l u t